

pschikasn ma, aby drugich do popajženstwa chyschik, togo ač tym tu drastwu jo zaržak, kenž Stefana kanielowachu; nět pschizo ten kněz, ten nebjasli kral, a poweda wot iwercha se swojeje swětosći s nim, aby we nom hubuzik to požedaie sa tym humožnikom, a aby jogo huzynik k rošnořowaru teje křchařneje wěry. Jo, sawěscze, to jo žiwna gnada. Ale, lubowane, žož až my togo wimožnika pschawe snajomy, ga že nad tym nežomy tač nemožne požiwasch, pscheto won jo wele wězej žynik, ako to. Nějo won sam we swojej paršchone ten nejškrařnejšy stol na nebju spuščezik, a jo dołoj pschisheł na tu semju, aby tudy sčerpeł, křchaweł a humrěł? Gaž ja glědam na ten žłob we Bethleheme, na to gumno teje boli, Gethsemaie, a na tu lupu togo šromosheia, Golgatha, ga že ja wězej nežiwam, gaž ten kněz nizi statki swojeje gnady hugba. Jo won tač žynik, zo dajo hyschczi wěšchego? Jo won s nebjom do hele stupik, tač ponizanie jo hyschczi dšynišche? Jo won swoj stol spuščezik, swoju kionu s fryj wole wot že s žynik, swojo bogojstwo do nascheje štabosći sapošchyl: zo žiw, gronim ja, až won že tač poniza, až se Saulom wot Tarsiskeje poweda? Lubowane, nejšmy my rowno taku gnadu dostali, ač ten pošol? Ten humožnik powedascho wot nebjom s nami; niz statimi šłowami, ab to hudo je štyřchalo, glich pač statimi, až nascha wědobnosć je rošnějascho. Rownož my jogo žišchi pschegoňowali nejšmy, ga bečmy my glich s grěchami humasane, a weto chylascho won že k nam dołoj. Niz dosć, až won nam šwojich šlužabnikow pošla a nam šwojo šłowo da, won pschize sam. A wy a ja, lubowane, kenž my jogo gnadu požyli šmy, my možomy gronišch: to bešcho lubosć, nehuğroneza lubosć, kenž Barwoła s tog škaseia huternu, ale rowno taku lubosć nasgonichmy tež my, pscheto won jo tež naš humogł a nam swoju gnadu šobuzelik.

Ja zu že žiuřa wořebne k tym hobroschisch, kenž togo kněsa Jesuša že neboje, ale jomu že stawjaju. To jedno deie jo wěste, až nicht tudy nej, kenž požedał, aby ta zerkwja sařej tač pschogoňowana hordowala, ako to neğa že stalo jo. Žeden wot wař, a byl won tež hyschczi gorschy winik togo ewangelia, nama požedaia sa tym, ab te wěrne křesćizjany spalone hordowali. Ten zař tych šchubenzow a spalniščezow jo mimo. Tudy pla naš šu te žišchi Bože psched takim pschegoňowanim wěscze wěste. Weto že me šda, až tač nitogi wot našchog ludu by tomu ewangelii rad šadoral, tač wele ako možno. Ja